

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ, πρόδρομος Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱὸς δὲ Ζαχαρίου καὶ Ἑλισάβετ, ἐγεννήθη ἐξ μῆνας πρὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Τὴν γέννησιν, τὸνομα, καὶ τὸ ὑπόργημα αὐτοῦ ἐγνωστοποίησεν ἄγγελος Κυρίου εἰς τὸν πατέρα του, ἱερατεύοντα εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. Ὅκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ ἐγεννήθη, τὸν περιέτεμαν· ἐκάλουν δ' αὐτὸν, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, Ζαχαρίαν· ἀλλ' ἡ Ἑλισάβετ, εἰδοποίησεν αὐτοὺς ὅτι πρέπει νὰ ὀνομασθῇ Ἰωάννης, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ πατὴρ του ἐπεβεβαίωσε.

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤξανε καὶ ἐνεδυναμώτο κατὰ τὸ πνεῦμα. Ὅλα τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς του ἐτῆ ἐξώδευσεν εἰς τὴν ἐρημον τῆς Ἰουδαίας, τρώγων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον, φορῶν δὲ τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην. Τριακονταετῆς περίπου τὴν ἡλικίαν, ἐκινήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. Ὅπου καὶ ἂν ὑπῆγαιεν, ἐκραζε μεγαλοφώνως, «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.» Πάμπολλοι δὲ, ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοῦ κατανυσσόμενοι, ἐξωμολογούντο τὰς ἁμαρτίας των, καὶ ἐβαπτίζοντο. Ἐνθέρμως ἐπρότρεπεν ὅλους νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν κατόπιν αὐτοῦ ἐρχόμενον· εὐθὺς δ' ὅτε, βαπτίσας τὸν Χριστὸν, ἶδε τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ἐπάνω του ἐν εἰδει περιστέρως· καὶ ἤκουσε φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ, «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα»· δείξας αὐτὸν, εἶπεν, «Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.»

Ἀφοῦ ἤρχισεν ὁ Χριστὸς νὰ βαπτίζῃ, εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννην αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, «Ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἶδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.» Ἐφοβούντο μήπως ἡ λάμψις τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ διδασκάλου των. Ἀλλ' ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, «Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένος αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.»

Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἰωάννης ἤλεγξε τὸν Ἡρώδην Ἀντίπαν, ἐπειδὴ εἶχε νυμφευθῇ τὴν Ἡρωδιάδα, γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἡρώδης, παροργισθεὶς ἐναντίον του, ἐφυλάκωσεν αὐτὸν εἰς φρούριόν τι, ἔπου καὶ διέμεινεν ἀρκετὸν χρόνον· διότι ὁ Ἡρώδης

εἶχε μὲν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν θανατώσῃ, ὅμως δὲν ἐτόλμα, γνωρίζων τὴν πρὸς αὐτὸν μεγάλῃ ὑπόληψιν τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὅτε ἐρωτάζοντο τὰ γενέθλιά του, «Ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται· ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· Οὕτω ἐτελεύτησεν ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, περὶ τοῦ ὁποίου ἐμαρτύρησεν ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅτι μεγαλῆτέρός του δὲν ἐφάνη μεταξὺ τῶν ἀπὸ γυναῖκας γεννηθέντων!

Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν μᾶς λέγει ποῦ ἐτάφη τὸ ἀκέφαλον σῶμα τοῦ Ἰωάννου· οὔτε μᾶς εἶναι τοιαύτη γνώσις ἀναγκαία· τὸ σῶμά του γνωρίζομεν ὅτι θέλει ἀνεγερ-

ΕΙΣ τὰς Νικοβαρίδας νήσους, οἱ ἐντόπιοι ναυπηγοῦν πλοῖα, κάμνουν τὰ πανία καὶ σχοινία των, ἐφοδιάζουν αὐτὰ ἀπὸ τροφᾶς καὶ ὅλα τὰναγκαῖα, καὶ προβλέπουσι φορτίον ῥακίου, ὀξειδίου, ἐλαίου, παχυλοῦ τινὸς ζαχαροῦ, καρύων, σχοινίων, μελαίνης βαφῆς, καὶ διαφόρων κατωτέρων εἰδῶν, ὅλως διόλου ἀπὸ ἐν δένδρον, τὴν Κόκον Κασσοφόρον!